

Sygnatura akt I C 314/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wałbrzych, dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamil Majcher

Protokolant: Joanna Czwojdzińska

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa Gmina W.

przeciwko G. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina W. wniosła pozew o zasądzenie od G. K. kwoty 21.309,18 zł z tytułu odszkodowania, w tym skapitalizowanych odsetek, za bezumowne korzystanie z lokalu przy ul. (...) w W. za okres od 1 stycznia 2004 r. do 13 marca 2007 r.

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego L. Z. w. L. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 23 września 2013 r. powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia oraz nieudowodnienie wysokości roszczenia.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wniosła o nieuwzględnianie tego sprzeciwu powołując się na art. 5 k.c.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 16 maja 2003 r. G. K. dokonał samowolnego zajęcia lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W..

Pismem z dnia 18 maja 2006 r. G. K. został wezwany do zapłaty kwoty 9.054,28 zł z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z w/w lokalu.

W dniu 13 czerwca 2013 r. zostało sporządzone zestawienie należności i wpłat dotyczące lokalu położonego przy ul. (...) w W., w którym wskazano, że zadłużenie G. K. z tytułu bezumownego korzystania z lokalu za okres od stycznia 2004 r. do marca 2007 r. wyniosło z tytułu należności głównej kwotę 10.929,34 zł oraz z tytułu skapitalizowanych odsetek na dzień 31 maja 2013 r. 10.379,84 zł.

Dowód:

- oświadczenie pozwanego z 2.6.2003 r., pismo (...) z 18.5.2006 r., zestawienie z 13.6.2013 r.,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 117 § 1 i 2 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie), a po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie **może uchylić się od jego zaspokojenia**, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia, jednak zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi 10 lat, a **dla roszczeń o świadczenia okresowe** oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – **trzy lata**.

W literaturze prawniczej wskazuje się, że świadczenie okresowe charakteryzuje się tym, że jego przedmiotem są pieniądze lub rzeczy oznaczone rodzajowo, w ramach jednego i tego samego stosunku prawnego dłużnik ma spełnić wiele świadczeń jednorazowych, spełnienie tych świadczeń następuje w określonych regularnych odstępach czasu, świadczenia te nie składają się na pewną z góry określoną całość. Niewątpliwie definicji świadczenia okresowego odpowiada zaś odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu przewidziane w art. 18 ust. 1 – 3 u.o.p.l. albowiem jest ono płatne miesięcznie (por. np. wyrok SN z 18.05.2012 r. IV CSK 490/11).

Jeśli chodzi o podniesiony przez stronę powodową zarzut sprzeczności podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia z art. 5 k.c. to w ocenie Sądu nie jest on zasadny. Terminy przedawnienia roszczeń służą zagwarantowaniu pewności obrotu prawnego i ewentualne uznanie zarzutu przedawnienia za naruszający art. 5 k.c. (zasady współżycia społecznego) mogłoby bowiem nastąpić tylko w razie powołania przez stronę powodową wyjątkowych okoliczności. Za takie okoliczności nie mogą być zaś uznane okoliczności powołane w piśmie z dnia 27 lutego 2014 r. W ocenie Sądu trudno pozwanemu postawić skuteczny pod tym kątem zarzut, że zajął samowolnie lokal mieszkalny gdyż bez faktu tego nie powstałoby dochodzone w sprawie roszczenie oraz, że uchylił się od płatności skoro przecież to właśnie uchylanie się od płatności miało doprowadzić do zadłużenia, a zarzut przedawnienia co oczywiste jest możliwy tylko wtedy gdy powstał dług (powstaje on w razie braku zapłaty). Wreszcie fakt, iż roszczenie dochodzone pozwem powstało ponad 6 lat (w latach 2004 -2007) przed wniesieniem pozwu do Sądu oznacza, że strona powodowa zwlekała i to znacznie ze skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego. Fakt braku zapłaty pomimo skierowania do pozwanego wezwania do zapłaty z 18 maja 2006 r. oraz także wcześniejszy brak odnotowania wpływów na konto przedmiotowego lokalu przez wiele lat powinien być zaś sygnałem dla strony powodowej aby podjąć odpowiednie starania w celu dochodzenia należności przed Sądem znacznie wcześniej tj. przed upływem terminu przedawnienia. W ocenie Sądu wierzyciel, który długo zwleka z dochodzeniem należności przed Sądem nie może zaś skutecznie powołać zarzutu sprzeczności przedawnienia z zasadami współżycia społecznego skoro taki zarzut powstaje z powodu niepodjęcia w stosownym terminie odpowiednich działań.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.